

ת"פ 59246/05/15 - מדינת ישראל נגד א ס

בית משפט השלום בנתניה

11 יולי 2017

ת"פ 59246-05-15 מדינת ישראל נ' א ס

לפני כבוד השופט עמית פרייז

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמת א ס

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רוני אלסטר

הנאשמת וב"כ עו"ד מוחמד רעד

[פרוטוקול הושמט]

מר דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, בביצוע עבירות של תקיפה סתם איומים והיזק לרכוש במזיד. המדובר באירוע שהתרחש בחודש מאי 2015, כאשר במהלך ריב בין הנאשמת לבין בנותיה, אחת מהן באותה עת בת 17, הנאשמת זרקה בגדים של הבת הקטינה, ולאחר שהבת הבגירה השיבה לה באותו מטבע, הנאשמת משכה בשערה של הבת הבגירה וקרעה את גופייתה. הבת הבגירה הלכה לחדרה אך הנאשמת הלכה אחריה, בעטה בדלת, ובהמשך קיללה נמרצות את בנותיה, וקראה להן לעזוב את הבית. בהמשך הנאשמת נטלה סכין מטבח וכאשר הקטינה ניסתה לקחת ממנה את הסכין הנאשמת השתוללה ואגב כך פגעה באמצעות ראשה בשפה של הקטינה וגרמה לה לזוב דם. מכר של המשפחה השתלט על הנאשמת ונטל ממנה את הסכין. בהמשך כאשר הבנות ניסו לעזוב את הבית הנאשמת ניסתה לקחת מהבת הבגירה את המפתח ומשכה שוב בשערותיה וזו הצליחה להשתחרר מאחיזת הנאשמת לאחר שנשכה אותה ושרטה את רגליה. בהמשך הנאשמת שברה כיסא, השליכה חלק ממנו לכוון הבת הבגירה, בהמשך הגיעו למקום עובדת סוציאלית ושוטר כאשר בנוכחותם הנאשמת איימה מספר פעמים שתהרוג את בנותיה.

אין חולק שמדובר באירוע עם מאפיינים לחומרה הן מבחינת כמות המעשים, הן מבחינת נגישות לסכין, הן מבחינת טיב האיומים הן מבחינת העובדה שאחת הבנות היתה קטינה והן מבחינת העובדה שנוכחות גורמים מוסדיים לא מנעה מהנאשמת להמשיך במעשיה.

יחד עם זאת, יש לזכור שמדובר בסופו של דבר באירוע אחד כאשר הנזק שגרמה הנאשמת מבחינת גוף בנו לזוב דם

עמוד 1

בשפה של אחת הבנות ללא היזקקות לטיפול רפואי ללא פגיעה של ממש ונראה שהדבר היה אגב השתוללותה של הנאשמת ולא מתוך כוונה ראשונית לגרום לפגיעה זו.

בשים לב למאפיינים אלה של האירוע, ונוכח פסיקה ענפה שקיימת בקשת המקרים של אלימות בתוך המשפחה, בשים לב למימדיה הרחבים של תופעה זו, סבורני כי יש מקום לקבוע מתחם שתחילתו במאסר מותנה וסופו ב-15 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה. לצד זאת ניתן במידת הצורך לשלב רכיבים כספיים.

בתוך המתחם יש לזקוף לזכות הנאשמת את הודאתה במיוחס לה, דבר המהווה נטילת אחריות.

לחובתה אמנם עבר פלילי, אך זה לא הניב מאסרים בפועל, ואינו כולל עבירות אלימות.

עוד ייאמר שמדובר בנאשמת עם סיפור חיים קשה במיוחד עוד משלב הילדות, בהמשך הליך גירושין שעברה בשלב מוקדם כך שנאלצה לגדל את בנותיה לבדה, ועד ימים אלה כאשר מצבה הסוציאלי אינו טוב מתקיימת מקצבה של המוסד לביטוח לאומי כאשר לאחרונה הבנות החלו אף לסייע בפרנסת המשפחה.

חשוב להדגיש במיוחד את העובדה שמאז האירוע חלפו כשנתיים ימים, במהלך תקופה זו הנאשמת לא בצעה כל עבירת אלימות לרבות איומים לא כלפי בנותיה, ולא בכלל. לא ביצעה אף כל עבירה מאוחרת ממן כלשהו. לא זו אף זו אלא שבשלב מסוים בנותיה מיוזמתן חזרו להתגורר עימה, והדבר נעשה בכתובת מעצר הבית שבו שהתה.

נראה כי במבחן הזמן דובר באירוע חריג וייחודי כאשר המשפחה השתקמה והבנות כאמור לא רק שגרות עימה, אלא אף מסייעות ככל הניתן לפרנסת התא המשפחתי. יצוין שאחת הבנות אף מלווה את הנאשמת לדיונים ונמצאת היום בביהמ"ש ולאור תיאור של הסניגור בדבר השכלתה והשירות הציבורי שביצעה נראה שמדובר באישה צעירה אמנם אף חזקה דיה בכדי לעמוד על זכויותיה בתוך התא המשפחתי ובכלל.

לצד כל זאת ייאמר כי הנאשמת נפגעה משמעותית בחירותה בגין ההליך, היא שהתה מספר ימים במעצר של ממש, ועיקר התקופה שחלפה מאז שחרורה במשך כשנתיים ימים מצויה במעצר בית מלא.

שילוב כל האמור מלמד לטעמי על כך שאין כל סיכון של ממש להישנות מקרי אלימות מצד הנאשמת. אמנם מודע אני לכך שקיימים ברקע היבטים בעייתיים הן במישור הנפשי, והן במישור ההתמכרותי ואולם עובדה היא שלמרות פוטנציאל הסיכון שבגורמים אלה הרי שהדבר לא מתבטא כהוא זה בתוך התא המשפחתי והמסקנה הסופית הינה שהנאשמת לא נראית מסוכנת למי מבני משפחתה. טוב תעשה הנאשמת אם תטפל בבעיות הרקע שלה הן מחמת השיקול הבריאותי והן בכדי למנוע הסתבכות בעבירות פליליות אחרות מהסוג בו עסקינן כאן, ואולם אין מקום שביהמ"ש יראה בנתוני רקע אלה כסיבה להחמרה בענשה כאשר בעניינים הרלבנטיים משמע הדינמיקה בינה לבין בנותיה המסקנה היא כי אין כל סיכון שנובע ממנה.

במצב דברים זה, סבורני כי זהו איננו המקרה שבו יש מקום להטיל מאסר בפועל, אך לא על דרך עבודות שירות ויש להסתפק במאסר מותנה משמעותי ומרתיע לצד רכיב מוחשי של קנס. באשר לגובה הקנס לא אכביד על הנאשמת נוכח מצבה הסוציאלית הדחוק מה גם שכל קנס שיוטל, יפגע ולו באופן עקיף גם בבנותיה המתלוננות.

סוף דבר אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי של 9 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא תעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים או עבירה של החזקת סכין.

ב. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא תעבור עבירה של היזק לרכוש במזיד.

ג. קנס בסך 1000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו אם הקנס לא ישולם. סך של 750 ₪ מתוך הקנס יש לשלם באמצעות הפיקדון בסכום זה מתיק מ.ת. 59262-05-15 והיתרה תשולם עד ליום 1.9.17.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ז תמוז תשע"ז, 11/07/2017 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז , שופט

הוקלדעלידיסופיהעטיה